

Gyldighed i Landsdelene. I saa Henseende henvises iøvrigt til Bemærkningerne ad § 3.

Naar § 48 foreslaas ophævet, skyldes det, at det følger af almindelige Regler om Forholdet mellem ældre og yngre Ret, at Spørgsmaalet, om et Barn er ægtefødt, maa afgøres efter de ved dets Fødsel gældende Love, saaledes at Ikraftholdelsen af B. G. B. §§ 1591—92 er overflødig. Hvad dernæst §§ 1593—1600 angaar bemærkes, at de der givne Regler om Anfægtelse af en Persons Egenskab af ægtefødt er ukendte i dansk Ret og formenes uden Skade at kunne bortfalde samtidig med Indførelsen af denne.

§ 60, 2det Stykke, foreslaas ophævet, da Forældrenes Ret til at nyde Udbyttet af Børnenes Midler ifølge § 59, 3die Stykke, er knyttet til, om de har Værgemaal over Barnet, og da Øvrigheden, naar de i § 60 nævnte Ophørsgrunde for Udbytteretten foreligger, altid tillige vil kunne fratage Forældrene Værgemaal. § 60, 3die Stykke, kan formentlig uden Betænkelighed ophæves og erstattes med dansk Rets Regler, hvorefter Forældrene vil kunne faa Renterne af Børnenes Formue udbetalt, saalænge de sørger for deres Opdragelse.

ad § 2.

Medens det maa anses for ubetænkeligt at lade dansk Rets Regler om Ægteskabets øvrige Retsvirkninger og om dets Opløsning finde fuld Anvendelse ogsaa paa allerede bestaaende Ægteskaber, kan en lignende Ordning ikke gennemføres med Hensyn til de formueretlige Virkninger af Ægteskabet. Forsaavidt den bestaaende Ordning beror paa en mellem Ægtefællerne truffen Aftale, maa det endog anses for en Selvfølge, at en senere Lov ikke bør gøre væsentligt Indgreb heri. Men selv om Ægtefællerne ikke har truffet nogen Aftale om Formueforholdet, saaledes at Lovens almindelige Regel finder Anvendelse, har man dog fundet det betænkeligt at lade dansk Rets Regler, hvorefter der er fuldstændigt Formuefællesskab mellem Ægtefællerne, faa Virkning paa allerede bestaaende Ægteskaber i de sønderjydske Landsdele, hvor der i alt Fald, forsaavidt Ægteskabet er stiftet efter B. G. B.'s Ikrafttræden den 1. Januar 1900, hersker en Særejeordning med Raadighedsret for Manden. I Overensstemmelse hermed har man foreslaaet, at de hidtil gældende Regler vedblivende skal finde Anvendelse paa Ægteskaber, stiftede før 1. Juli 1922, dog at det naturligvis bør staa

Ægtefællerne frit for ved Ægtepagt at bestemme, at dansk Rets Regler helt eller delvis skal komme til Anvendelse paa Formueforholdet mellem dem, cfr. B. G. B. § 1433. Dette vil Ægtefællerne kunne have Interesse af at bestemme, særlig af den Grund, at det derved muliggøres for den længstlevende Ægtefælle at sidde i uskiftet Bo.

Da der ved den ene Ægtefælles Død skabes et helt nyt Retsgrundlag, hvis Retsvirkninger naturligt bedømmes efter de Love, der gælder paa den Tid, Døden indtræffer, har man anset det for rimeligt at lade dansk Rets Regler om Hensidten i uskiftet Bo komme til Anvendelse under Forudsætning af, at de almindelige Betingelser herfor er tilstede, naar den først afdøde Ægtefælle dør efter Lovens Ikrafttræden.

Reglen i 3dje Stykke er begrundet ved, at Indførelse i Grundbogen i de sønderjydske Landsdele svarer til Tinglæsning med Hensyn til faste Ejendomme i dansk Ret. Med denne Modifikation vil iøvrigt dansk Rets Regler om Oprettelse af Ægtepagt uden Betænkelighed kunne anvendes paa alle efter Lovens Ikrafttræden oprettede Ægtepagter.

Medens man vel som ovenfor bemærket i Almindelighed har anset det for betænkeligt at lade Lov 7. April 1899 finde Anvendelse paa allerede stiftede Ægteskaber, maa man dog mene, at Regelen i nævnte Lovs § 27 om, at Hustruen raader over sit Selverhverv, er en saa rimelig og med naturlige Retsgrundsætninger stemmende Regel, at den bør finde Anvendelse paa fremtidige Erhvervelser ogsaa i saadanne Ægteskaber, selv om Hustruen ikke ifølge den hidtil bestaaende Ordning havde denne Ret.

ad § 3.

Den foreslaaede Ændring er begrundet i Ophævelsen af § 47.

ad § 4.

Da flere Formyndere saavel efter hidtil gældende dansk Ret som efter Forslaget til Lov om Umyndighed og Værgemaal er en ukendt Institution, bør Forholdet i saa Henseende snarest bringes i Overensstemmelse med dansk Ret, og hertil sigter den foreslaaede Regel.

ad § 5.

Ifølge Lov Nr. 259 af 28. Juni 1920 § 1 træder dansk privat Formueret i Kraft den 1. Januar 1922, medmindre der i Lo-